

amiciri malè ornata cornix, & de ceterò, vt nostra cautiùs excipiantur, tanquam nulla auctoritate suffulta, & si aliquid erratum fuerit, aut in meliùs feliciori ingenio restitatur, aut saltem ab humanitate lectorum meæ imbecillitati condonetur. Noui hominum non vnã esse indolem; cuiusq; necesse est suos ante se cernere antistomos, suos audire antisthrosos. Vatesq; mihi sum eos, qui omne encenismum stomachantur vindices annositatis quæsituros in scirpo nodum, vt quid culpent, nanciscantur. Sed faciant per me; licet. Talibus infortunijs assueui. Meus, etenim liber, quem inscripsi *Placita Philosophica*, & Parisijs cusioni dedi anno 1665. iam pridem in hoc detrimentum, & quidem à limine incespitauit. Anno enim 1667. Ioannes Bonifacius Bagatta, quondam meus auditor Cursum Philosophicum edidit, qui ne dum philosophantium more multa in quæstionem protrahit: sed videtur maiori nixu me persequi. Omnia veterat. Auctores plurimi saltem aliqui anonymi iam sententias omnes meas proposuere, dicant, vel saltem accinant, vel etiam pænitus non alludant, verum semper est idem iam protulisse. In meas aliquas rationes inuehitur non tamen in omnes ferocescit: sed nec quidem earum meminit, vt scilicet credatur funditus omnia prostrauisse. Sententias non semel meas amplectitur; Sed quasi in occulto eas diuersis verbis personatas proponens, quasi piaculum foret, me aperto vultu sequi, & aliquando in verba Magistri iurasse. Sed quod dissimulare nequeo, me vocat in memetipsum, & cogit contra fas in me, & iniustè quidem, pugnare. Et ne videar in ventos fari; hoc siue aliud exemplum in spectaculum producam. Ipse enim Sec. 2. de præd. p. 77. n. 14. in resp. vbi tantùm aliqua mea argumenta ostendentia Modum prædicamenti dignitate non potiri subuertere nititur, dicit. *Deinde secundum communem sententiam, quam, & ipse Guarinus sustinet actio, & passio sunt diuersa prædicamenta, & tamen. & cæt.* Intuere an actionem, & passionem in diuersa prædicamenta secerni, cum communi fatear, & lege meam disput. 12. Exp. 2. lit. B. pag. 105. probat. 2. vbi ex eo quod aliqua ex prædicamentis non distinguantur inuicem, vt actio, & passio arguo. *Diuisionem entis in decem prædicamenta potius per modum exempli ab Aristotele fuisse traditam; quam quod existimauerit eam esse bonam, & adequatam.* Et ibidem conc. 2. assero. *Quæ verè, & cerè prædicamenta appellantur sunt substantia, & accidens.* Si itaq; duo tantùm prædicamenta statuo substantiam, & accidens, qui sustineo actionem, & passionem prædicamenta quoq; multiplicare? Vidisti ne: vt sua confirmet, quam me versatilem efficiat? Sed & patere aliud huius rei specimen adhuc proponi. Conclusionem statuit dis. 2. sec. 2. in 1 L. phisic. pag. 54. conc. 2. n. 11. *Formam materialem substantialem non esse entitatem distinctam à materia (sed esse actualem terminum substantialem intrinsecum eiusdem materia, à quo materia taliter modificata, & affecta, & terminata constituitur in determinata phisica specie.) Fitq; potens ad conseruanda ea omnia, quæ ad totalem conseruationem compositi spectant.* Deinde subinfert. *eam etiam aliquo pacto defendit Guarinus asserendo eam esse puram potentiam.* Sed heus sequere; ne quæso mancha proferas effata, quid pono dis. 3. phisicæ conc. 1. pag. 119? Non ne hic affirmo; formam de se non habere vllam entitatem: sed esse puram potentiam? quod deinde declaro pag. 200. l. D, conc. 2. *Dicimus, in quiens, formam esse puram potentiam; quia agens naturale per suas operationes nihil aliud facit; nisi imprimere quandam potentiam in materia per quam efficitur sibi principium suorum accidentium conseruatiuum, & reparatiuum, & etiam omnium aliarum operationum.* Tolle ergo à tua Thesi verba quæ parenthesi clauduntur, veluti ea, quæ ex eo quod forma dicatur. naturali lege sequantur, & ipsissimam defendam opinionem: non aliquo pacto imitabor: Sed quid deinde in mea argumenta buccinas? ad quid